

923

25.10

22 ΟΚΤ. 2010

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα 21 Οκτωβρίου 2010
Αρ.Πρωτ: 3059 Β
ΣΧΕΤ:3333 Β

Αμαλιάδος 17 – Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: vouli@gryp.minenv.gr

✓ ΠΡΟΣ τη
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Τμήμα Αναφορών

ΚΟΙΝ:

1. Βουλευτές κ. κ.
 - Γρηγόρη Νιώτη
 - Αθανάσιο Δαβάκη
2. Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης
& Τροφίμων-Γραφείο Υπουργού

Θέμα : « Απάντηση σε Αναφορές»

ΣΧΕΤ: α) Η με αρ. πρωτ. 930/28-9-2010 Αναφορά
β) Η με αρ. πρωτ. 923/23-9-2010 Αναφορά

Σε απάντηση των **Αναφορών α) με αρ. πρωτ. 930/28-9-2010** που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Γρηγόρη Νιώτη, καθώς και β) με αρ. πρωτ. 923/28-3-9-2010 που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Αθανάσιο Δαβάκη και μας διαβιβάστηκε από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με το υπ' αριθμ. Πρωτ. 79/4-10-2010 έγγραφό του, επισυνάπτουμε για ενημέρωσή σας, το από 7/10/2010 Δελτίο Τύπου του ΥΠΕΚΑ με θέμα «Επεξηγηματικό Σημείωμα για το άρθρο 24 του σ/ν Πράσινο Ταμείο, Δασικοί Χάρτες».

Συνημμένο:

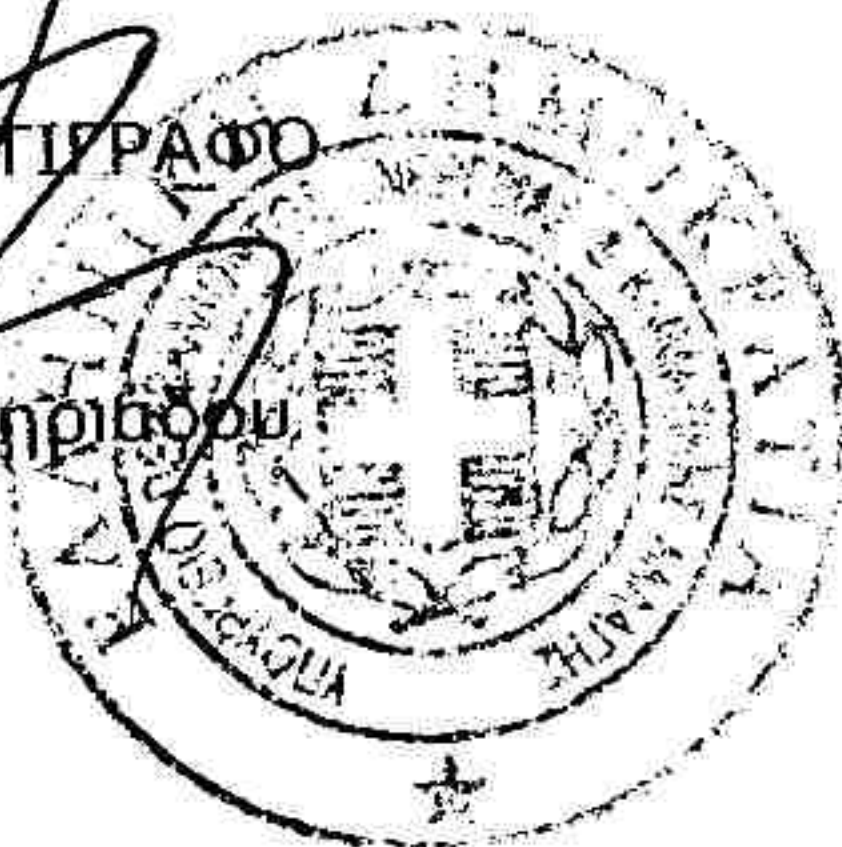
Το από 7/10/2010 Δελτίο Τύπου ΥΠΕΚΑ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Δόμνα Σωτηριάδου

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ Επεξηγηματικό σημείωμα για το άρθρο 24 του σ/ν Πράσινο Ταμείο,
Δασικοί Χάρτες

Αθήνα, 7 Οκτωβρίου 2010

**ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 24
ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΡΩΣΗ ΔΑΣΙΚΩΝ ΧΑΡΤΩΝ**

Με το άρθρο 24 επιχειρείται να δοθεί οριστική λύση σε ένα χρονίζον πρόβλημα, που η ολιγωρία της Πολιτείας το έχει γιγαντώσει. Συγκεκριμένα:

1. Υπάρχουν σήμερα περιοχές στη χώρα που ορίζονται ταυτόχρονα και ως δασικές και ως οικιστικές. Αυτό συμβαίνει σε περιπτώσεις που

- υφιστάμενα σχέδια πόλης ακυρώθηκαν δικαστικώς,
- πολεοδομικές μελέτες δεν εγκρίθηκαν γιατί βασίζονται σε ανίσχυρα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια,
- οικισμοί δεν οριοθετήθηκαν σύννομα κ.λπ.

2. Για να δοθεί μια ασφαλής και βιώσιμη λύση στο ζήτημα διερευνήθηκαν οι εξής επιλογές:

- Να αγνοηθούν οι (ανίσχυρες) πολεοδομικές ρυθμίσεις και να χαρακτηρισθούν οι εκτάσεις αυτές δασικές, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα,
- Να εξετασθεί κάθε περίπτωση χωριστά και, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητές της, να κριθεί με κριτήρια μη αμφισβητήσιμα, αν θα πολεοδομηθεί ή αν θα περιληφθεί στον οικείο δασικό χάρτη.

3. Επελέγη η δεύτερη πρόταση στην οποία λαμβάνεται υπόψη τόσο η συνταγματική υποχρέωση για την προστασία των δασών, όσο και τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Σύμφωνα με αυτήν,

- αν η μεταβολή του δασικού χαρακτήρα στηρίζεται σε διοικητική πράξη που είναι ισχυρή έως σήμερα (τεκμήριο νομιμότητας), μπορεί να επιτραπεί η πολεοδόμηση,

- αν η μεταβολή οφείλεται σε πράξη που έχει ακυρωθεί δικαστικώς ή έχει ανακληθεί, δεν υπάρχει ανάλογη δυνατότητα.

4. Η ως άνω διαφοροποίηση των δύο περιπτώσεων είναι εύλογη και υπηρετεί την αρχή της νομιμότητας αφού, σε αντίθετη περίπτωση, θα ετίθεντο αδικαιολόγητα στην ίδια μοίρα οι ισχυρές με τις ανίσχυρες πράξεις της Διοίκησης.

Β. Προφανώς, η προτεινόμενη ρύθμιση δεν μπορεί να ικανοποιεί όλες τις ενδιαφερόμενες πλευρές. Δίνει όμως οριστική, ασφαλή και ρεαλιστική λύση στο χρονίζον ζήτημα των κειμένων μέσα σε δασικές εκτάσεις οικισμών και, παράλληλα, καθιστά εφικτή την άμεση κύρωση των δασικών χαρτών σε όλη την επικράτεια.

Γ. Αν δεν εφαρμοσθεί το άρθρο 24, η κύρωση των δασικών χαρτών θα περιορισθεί στις απολύτως απλές και προφανείς περιπτώσεις και το πρόβλημα της «πολεοδόμησης» των δασικών περιοχών θα διαιωνισθεί, με την ίδια ή μεγαλύτερη ένταση, εις βάρος της προστασίας και της διαφύλαξης του δασικού μας πλούτου. Επιπλέον, σε περιοχές στις οποίες η πολεοδόμηση σταμάτησε με αποφάσεις του ΣτΕ, θα μπορεί να ολοκληρωθεί η διαδικασία, ενώ σήμερα δεν υπάρχουν εναλλακτικές.

Ως προς τα κριτήρια του δάσους και της δασικής έκτασης

1. Με το νόμο 3818/2010 καταργήθηκαν τα κριτήρια του ν. 3208/2003 διότι:

α) Δημιούργησαν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συνταγματικότητά τους αφού με την αύξηση των ποσοτικών κριτηρίων που εισήγαγαν (έκταση κατ' ελάχιστον 0,3 εκτάρια, βαθμός συγκόμωσης 25%), περιόρισαν την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων.

β) Το θέμα του ελέγχου της αντισυνταγματικότητας των διατάξεων αυτών εκκρεμεί ακόμη στο ΣτΕ. Τα κριτήρια αυτά δημιούργησαν τεράστιο έλλειμμα στην προστασία των δασών.

2. Με το νόμο 3818/2010 επανήλθε σε ισχύ το προ του ν. 3208/2003 καθεστώς, δηλαδή το άρθρο 3 του ν. 998/1979. Το άρθρο αυτό μαζί με τη σχετική εγκύκλιο εφαρμοζόταν συνεχώς από τη Διοίκηση στο διάστημα από το 1979 έως το 2003 χωρίς ποτέ να ανακύψει ζήτημα καθορισμού ποσοτικών κριτηρίων. Άλλωστε, η έννοια του δάσους και της δασικής έκτασης, όπως αποδίδεται στην ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 Συντ., δεν είναι παρά η ερμηνεία που έδωσαν τα Δικαστήρια ακριβώς στη διάταξη αυτή του άρθρου 3 του ν. 998/1979 που -μετά την κατάργηση των διατάξεων του ν. 3208/2003- ισχύει και πάλι σήμερα.

3. Οι έννοιες του δάσους και της δασικής έκτασης δεν είναι νομικές για να τις ορίζει ο νομοθέτης. Είναι επιστημονικές. Το επιστημονικό ορισμό υιοθέτησε άλλωστε το ΑΕΔ και τον ίδιο επιστημονικό ορισμό επανέλαβε λίγο αργότερα το Σύνταγμά μας (χωρίς να καταλείπει αρρύθμιστα ζητήματα σχετικά με το ζήτημα αυτό στον κοινό νομοθέτη). Ο κοινός νομοθέτης δεν μπορεί να αποκλίνει από τον ορισμό αυτό. Επομένως, η ρύθμιση του Άρθρου 9 του ν. 3818/2010 κανένα έλλειμμα δεν δημιουργεί στην προστασία των δασών, αλλά αντίθετα τη θωρακίζει μέσα στο πλαίσιο που καθόρισε ο συντακτικός νομοθέτης.

4. Η επαναφορά στο αρχικό πλαίσιο του ν. 998/1979 (ως προς τον καθορισμό του δάσους και της δασικής έκτασης) εξυπηρετεί την άμεση ανάρτηση των δασικών χαρτών διότι

α) Όλοι οι δασικοί χάρτες που έχουν συνταχθεί ως σήμερα έχουν λάβει υπόψη τις διατάξεις αυτές. (Η ισχύς των διατάξεων του ν. 3208/2003 ανεστάλη δικαστικώς σχεδόν αμέσως μετά την έκδοσή τους).

β) Αν θεσμοθετούσαμε εκ νέου κριτήρια όπως ο ν. 3208/2003, θα έπρεπε να συνταχθούν από την αρχή όλοι οι έτοιμοι σήμερα δασικοί χάρτες. Με τον τρόπο αυτό θα είχαμε νέες καθυστερήσεις (και έξοδα) στη διαδικασία. Υπενθυμίζεται εδώ ότι η κύρωση δασικών χαρτών και η σύνταξη δασολογίου αποτελεί υποχρέωση της Πολιτείας επιβεβλημένη από το Σύνταγμα. Ήδη η σχετική παράλειψή της έχει ακυρωθεί δικαστικώς (ΣτΕ 2828/1997).

≤ Επιστροφή